

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

कृष्णयजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे
॥ प्रथमाष्टके सप्तमः प्रश्नः ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
॥ प्रथमाष्टके सप्तमः प्रश्नः ॥

हरिः ओ(४)म्।

ए॒तद्ब्रा॑ह्मणान्ये॒व प॒ञ्च ह॒वीग॑ंषि।

अथेन्द्रा॑य॒ शुना॒सीरा॑य॒ पुरो॒डाशं॑

द्वा॑द॒शक॑पालं॒ निर्व॑पति।

स॒व॒त्स॒रो वा इन्द्रा॑ शुना॒सीरः॑।

स॒व॒त्स॒रेणै॒वास्मा॑ अ॒न्नम॑वरुन्धे।

वा॒य॒व्यं प॒यो भ॑वति।

वा॒युर्वै वृ॑ष्ट्यै॑ प्र॒दाप॑यिता।

स ए॒वास्मै॑ वृ॒ष्टिं प्र॒दाप॑यति।

सौर्य॑ एक॑कपालो भवति।

सूर्येण॑ वा अ॒मुष्मि॑न्लो॒के वृ॒ष्टिर्धृ॑ता।

स ए॒वास्मै॑ वृ॒ष्टिं नि॒यच्छ॑ति ॥ 1 ॥

द्वा॒द॒श॒ग॒व॒गं सी॒रं द॑क्षि॒णा॒ समृ॑द्ध्यै।

दे॒वा॒सुराः॑ संय॑त्ता आसन्।

ते दे॒वा अ॒ग्नि॑म॒ब्रुव॑न्।

त्वया॑ वी॒रेणा॑सुरा॒नभि॑भ॒वामे॑ति।

सोऽब्रवीत्।
त्रेधाऽहमात्मानं विकरिष्य इति।
स त्रेधाऽऽत्मानं व्यकुरुत।
अग्निं तृतीयम्।
रुद्रं तृतीयम्।
वरुणं तृतीयम् ॥ 2 ॥

सोऽब्रवीत्।
क इदं तुरीयमिति।
अहमितीन्द्रोऽब्रवीत्।
सं तु सृजावहा इति।
तौ समंसृजेताम्।
स इन्द्रस्तुरीयमभवत्।
यदिन्द्रस्तुरीयमभवत्।
तदिन्द्रतुरीयस्येन्द्रतुरीयत्वम्।
ततो वै देवा व्यजयन्त।
यदिन्द्रतुरीयं निरुप्यते विजित्यै ॥ 3 ॥

वृहिनीं धेनुर्दक्षिणा।
यद्वृहिनीं।
तेनाऽऽग्नेयी।
यद्गौः।

तेन॑ रौ॒द्री।
यद्धे॒नुः।
तेनै॒न्द्री।
यथ्स्त्री॑ स॒ती दा॒न्ता।
तेन॑ वा॒रु॒णी समृ॑द्ध्यै।
प्र॒जाप॑तिर्य॒ज्ञम॑सृजत ॥ 4 ॥

तग्ं सृष्ट॑ग्ं रक्षाग्ं॑स्यजिघाग्ंसन्।
स ए॒ताः प्र॒जाप॑तिरा॒त्मनो॑ दे॒वता॑ निर॑मिमीत।
ताभि॑र्वै स दिग्भ्यो॑ रक्षाग्ंसि॒ प्राणु॑दत।
यत्प॑श्चाव॒त्तीयं॑ जु॒होति॑।
दिग्भ्य॑ ए॒व तद्य॑ज॒मानो॑ रक्षाग्ंसि॒ प्रणु॑दते।
समृ॑ढ्ग्ं रक्षः॒ सन्द॑ग्ध॒ग्ं रक्ष॑ इत्या॑ह।
रक्षाग्ं॑स्ये॒व सन्द॑हति।
अ॒ग्रये॑ रक्षो॒घ्ने स्वा॑हेत्या॑ह।
दे॒वता॑भ्य ए॒व वि॑जिग्या॒नाभ्यो॑ भा॒गधे॑यं करोति।
प्र॒ष्टिवा॒ही रथो॑ दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यै ॥ 5 ॥

इन्द्रो॑ वृ॒त्रग्ं ह॒त्वा।
असु॑रान्परा॒भाव्यं॑।
नमु॑चिमासुरं॒ नाल॑भत।
तग्ं श॒च्याऽगृ॑ह्णात्।

तौ समलभेताम्।
सोऽस्माद्भिर्शुनतरोऽभवत्।
सोऽब्रवीत्।
सन्धागं सन्दधावहै।
अथ त्वाऽवं स्रक्ष्यामि।
न मा शुष्केण नार्देण हनः ॥ 6 ॥

न दिवा न नक्तमिति।
स एतमपां फेनमसिञ्चत्।
न वा एष शुष्को नार्द्रो व्युष्टाऽऽसीत्।
अनुदितः सूर्यः।
न वा एतद्विवा न नक्तम्।
तस्यैतस्मिन्लोके।
अपां फेनेन शिर उदवर्तयत्।
तदेनमन्ववर्तत।
मित्रद्रुगिति ॥ 7 ॥

स एतानपामार्गानजनयत्।
तानजुहोत्।
तैर्वै स रक्षागस्यपाहत।
यदपामार्गहोमो भवति।
रक्षसामपहत्यै।

ए॒को॒ल्मु॒केन॑ यन्ति।
 तद्धि॑ रक्ष॑सां भा॒ग॒धेय॑म्।
 इ॒मां दि॑शं यन्ति।
 ए॒षा वै रक्ष॑सां दिक्।
 स्वाया॑मे॒व दि॒शि रक्षा॑सि हन्ति ॥ ८ ॥

स्व॑कृत॒ इरि॑णे जुहोति प्र॒दरे वा॑।
 ए॒तद्वै रक्ष॑सामा॒यत॑नम्।
 स्व ए॒वाय॑त॒ने रक्षा॑सि हन्ति।
 प॒र्ण॒मये॑न स्रु॒वेण॑ जुहोति।
 ब्र॒ह्म वै प॒र्णः।
 ब्र॒ह्मणै॑व रक्षा॑सि हन्ति।
 दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒व इत्या॑ह।
 स॒वि॒तृप्र॑सूत ए॒व रक्षा॑सि हन्ति।
 ह॒त॒गं रक्षो॑ऽवधिष्म॒ रक्ष॑ इत्या॑ह।
 रक्ष॑सा॒गु स्तृ॒त्यै।
 यद्व॑स्ते॒ तद्व॑क्षि॒णा नि॒रव॑त्यै।
 अप्र॑तीक्ष॒माय॑न्ति।
 रक्ष॑साम॒न्तर्हि॑त्यै ॥ ९ ॥

य॒च्छ्रु॑ति॒ वरु॑णं॒ तृती॑यं॒ विजि॑त्या असृजत॒ समृ॑द्ध्यै ह॒नो॒
 मि॒त्र॑द्रु॒गिति॑ हन्ति॒ स्तृ॒त्यै त्री॑णि॒ च ॥ १ ॥

धा॒त्रे पु॒रोडा॒शं द्वा॒दश॑क॒पालं॑ निर्व॒पति॑ ।
सं॒व॒थ्स॒रो वै धा॒ता ।
सं॒व॒थ्स॒रेणै॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र॑ज॒नय॑ति ।
अ॒न्वे॒वास्मा॑ अनु॒मति॑र्म॒न्यते॑ ।
रा॒ते रा॒का ।
प्र सि॒नीवा॒ली ज॑न॒यति॑ ।
प्र॒जास्वे॒व प्र॑जा॒तासु॑ कु॒ह्वा वाचं॑ दधाति ।
मि॒थु॒नौ गा॒वौ दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यै ।
आ॒ग्नावै॒ष्णव॑मेका॒दश॑क॒पालं॑ निर्व॒पति॑ ।
ऐ॒न्द्रा॒वैष्ण॑वमेका॒दश॑क॒पालम् ॥ 10 ॥

वै॒ष्ण॒वं त्रि॑क॒पालम् ।
वी॒र्यं॑ वा अ॒ग्निः ।
वी॒र्यमि॑न्द्रः ।
वी॒र्यं॑ वि॒ष्णुः ।
प्र॒जा ए॒व प्र॑जा॒ता वी॒र्ये॑ प्रति॒ष्ठाप॑यति ।
तस्मा॑त्प्र॒जा वी॒र्या॑वतीः ।
वा॒म॒न ऋ॑ष॒भो व॒ही दक्षि॑णा ।
यद्व॒ही ।
तेना॑ग्ने॒यः ।
यदृ॑ष॒भः ॥ 11 ॥

तेनैन्द्रः।
यद्द्वामनः।
तेन वैष्णवः समृद्ध्यै।
अग्नीषोमीयमेकादशकपालं निर्वपति।
इन्द्रासोमीयमेकादशकपालम्।
सौम्यं चरुम्।
सोमो वै रेतोधाः।
अग्निः प्रजानां प्रजनयिता।
वृद्धानामिन्द्रः प्रदापयिता।
सोमं एवास्मै रेतो दधाति ॥ 12 ॥

अग्निः प्रजां प्रजनयति।
वृद्धानामिन्द्रः प्रयच्छति।
बभ्रुर्दक्षिणा समृद्ध्यै।
सोमापौष्णं चरुं निर्वपति।
ऐन्द्रापौष्णं चरुम्।
सोमो वै रेतोधाः।
पूषा पशूनां प्रजनयिता।
वृद्धानामिन्द्रः प्रदापयिता।
सोमं एवास्मै रेतो दधाति।
पूषा पशून्प्रजनयति ॥ 13 ॥

वृ॒धा॒नि॒न्द्रः॑ प्र॒यच्छ॑ति।
 पौ॒ष्णश्च॑रु॒र्भव॑ति।
 इ॒यं वै पू॒षा।
 अ॒स्यामे॒व प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति।
 श्या॒मो दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यै।
 ब॒हु वै पु॑रु॒षोऽमे॒ध्यमु॑प॒गच्छ॑ति।
 वै॒श्वान॒रं द्वा॑द॒शक॑पालं॒ निर्व॑पति।
 सं॒व॒त्स॒रो वा अ॒ग्नि॒र्वैश्वान॑रः।
 सं॒व॒त्स॒रेणै॒वैन॑ग्ं स्व॒दय॑ति।
 हि॒र॒ण्यं दक्षि॑णा ॥ 14 ॥

प॒वि॒त्रं वै हि॑र॒ण्यम्।
 पु॒ना॒त्ये॒वैन॑म्।
 ब॒हु वै रा॑ज॒न्योऽनृ॑तं॒ करो॑ति।
 उप॑जा॒म्यै ह॑र॒ते।
 जि॒नाति॑ ब्रा॒ह्म॒णम्।
 व॒द॒त्यनृ॑तम्।
 अनृ॑ते॒ खलु॑ वै क्रि॒यमा॑णे॒ वरु॑णो गृह्णाति।
 वा॒रु॒णं य॑व॒मयं॑ च॒रुं निर्व॑पति।
 व॒रु॒णपा॒शादे॒वैनं॑ मुञ्चति।

अश्वो दक्षिणा।

वारुणो हि देवतयाऽश्वः समृद्ध्यै ॥ 15 ॥

ऐन्द्रावैष्णवमेकादशकपालं यदृषभो दधाति पूषा
पशून्प्रजनयति हिरण्यं दक्षिणा दक्षिणैकं च ॥ 2 ॥

रत्निनामेतानि हवीर्गृषि भवन्ति।

एते वै राष्ट्रस्य प्रदातारः।

एतेऽपादातारः।

य एव राष्ट्रस्य प्रदातारः।

येऽपादातारः।

त एवास्मै राष्ट्रं प्रयच्छन्ति।

राष्ट्रमेव भवति।

यथ्समाहृत्य निर्वपेत्।

अरत्निनः स्युः।

यथायथं निर्वपति रत्नित्वाय ॥ 16 ॥

यथ्सद्यो निर्वपेत्।

यावतीमेकेन हविषाऽऽशिषमवरुन्धे।

तावतीमवरुन्धीत।

अन्वहं निर्वपति।

भूयसीमेवाशिषमवरुन्धे।

भूयसो यज्ञक्रतूनुपैति।

बा॒रु॒ह॒स्प॒त्यं च॒रुं निर्व॑पति ब्र॒ह्म॒णो॑ गृ॒हे।
 मु॒ख॒त ए॒वास्मै॑ ब्र॒ह्म॒ स॒ग्ग॒श्य॑ति।
 अथो॒ ब्र॒ह्म॒न्ने॒व क्ष॒त्त्र॒म॒न्वा॒र॑म्भयति।
 शि॒ति॒पृ॒ष्ठो दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यै ॥ 17 ॥

ऐ॒न्द्र॒मेका॑दशकपालगं राज॒न्य॑स्य गृ॒हे।
 इन्द्रि॒य॒मे॒वाव॑रुन्धे।
 ऋ॒ष॒भो दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यै।
 आ॒दि॒त्यं च॒रुं म॒हि॑ष्यै गृ॒हे।
 इ॒यं वा अ॑दि॒तिः।
 अ॒स्या॒मे॒व प्र॑ति॒ति॒ष्ठ॑ति।
 धे॒नु॒र्दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यै।
 भ॒गा॒य च॒रुं वा॒वा॒ता॑यै गृ॒हे।
 भ॒ग॑मे॒वास्मि॑न्दधाति।
 वि॒चि॑त्त॒ग॒र्भा प॒ष्ठौ॒ही दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यै ॥ 18 ॥

नै॒रु॒क्तं च॒रुं प॑रि॒वृ॒त्त॑यै॑ गृ॒हे कृ॒ष्णा॒नां॑
 व्री॒ही॒णां न॒ख॒नि॑र्भिन्नम्।
 पा॒प्मान॑मे॒व नि॒रु॒क्तं नि॒र॒व॑दयते।
 कृ॒ष्णा कू॒टा दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यै।
 आ॒ग्ने॒य॒म॒ष्टाक॑पालगं सेना॒न्यो॑ गृ॒हे।
 सेना॑मे॒वा॒स्य॒ स॒ग्ग॒श्य॑ति।

हिरण्यं दक्षिणा समृद्ध्यै।
 वारुणं दशकपालं सूतस्य गृहे।
 वरुणसवमेवावरुन्धे।
 महानिरष्टो दक्षिणा समृद्ध्यै।
 मारुतं सप्तकपालं ग्रामण्यो गृहे ॥ 19 ॥

अन्नं वै मरुतः।
 अन्नमेवावरुन्धे।
 पृश्निर्दक्षिणा समृद्ध्यै।
 सावित्रं द्वादशकपालं क्षत्तुर्गृहे प्रसूत्यै।
 उपध्वस्तो दक्षिणा समृद्ध्यै।
 आश्विनं द्विकपालं सङ्ग्रहीतुर्गृहे।
 अश्विनो वै देवानां भिषजौ।
 ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति।
 सवात्यौ दक्षिणा समृद्ध्यै।
 पौष्णं चरुं भागदुघस्य गृहे ॥ 20 ॥

अन्नं वै पूषा।
 अन्नमेवावरुन्धे।
 श्यामो दक्षिणा समृद्ध्यै।
 रौद्रं गावीधुकं चरुमक्षावापस्य गृहे।
 अन्तत एव रुद्रं निरवदयते।

श॒ब॒ल॒ उ॒द्वारो॒ दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यै ।
 द्वा॒द॒शै॒तानि॑ ह॒वीग॑ंषि॒ भव॑न्ति ।
 द्वा॒द॒श॒ मासाः॑ संव॒त्सरः॑ ।
 सं॒व॒त्स॒रेणै॒वास्मै॑ रा॒ष्ट्रम॑वरुन्धे ।
 रा॒ष्ट्रमे॒व भ॑वति ॥ 21 ॥

यन्न॑ प्र॒तिनि॑र्वपेत् ।
 र॒त्नि॑न॒ आ॒शिषो॑ऽवरुन्धीरन् ।
 प्र॒तिनि॑र्वपति ।
 इन्द्रा॑य सु॒त्राम्णे॑ पुरो॒डाश॒मेका॑दशकपालम् ।
 इन्द्रा॑याग्॒होमु॒चै ।
 आ॒शिषं॑ ए॒वावरु॑न्धे ।
 अ॒यन्नो॑ राजा॑ वृ॒त्रहा॑ राजा॑ भू॒त्वा
 वृ॒त्रं व॑ध्यादि॒त्याह॑ ।
 आ॒शिषं॑मे॒वैता॑माशा॒स्ते ।
 मै॒त्रा॒बा॒रु॒हस्प॑त्यं भ॑वति ।
 श्वे॒तायै॑ श्वे॒तव॑त्सायै दु॒ग्धे ॥ 22 ॥

बा॒रु॒हस्प॑त्ये मै॒त्रम॑पि॒ दधा॑ति ।
 ब्रह्म॑ चै॒वास्मै॑ क्ष॒त्त्रं च॑ सु॒मीची॑ दधाति ।
 अथो॒ ब्रह्म॑न्ने॒व क्ष॒त्त्रं प्र॑ति॒ष्ठाप॑यति ।
 बा॒रु॒हस्प॑त्ये॒न पूर्वे॑ण॒ प्रच॑रति ।

मुख॒त ए॒वास्मै॒ ब्रह्म॒ सग्ग॑श्यति।
 अथो॒ ब्रह्म॑न्ने॒व क्ष॒त्रम॒न्वार॑म्भयति।
 स्व॒य॒ङ्कृ॒ता वेदि॑र्भवति।
 स्व॒य॒न्दि॒नं ब॒र्हिः।
 स्व॒य॒ङ्कृ॒त इ॒ध्मः।
 अन॑भिजितस्या॒भिजित्यै॑।
 तस्मा॒द्राज्ञा॒मरण्य॑म॒भिजित॑म्।
 सैव श्वे॒ता श्वे॒तव॑त्सा॒ दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यै ॥ 23 ॥

र॒त्नित्वा॒य॒ समृ॑द्ध्यै प॒ष्ठौही॒ दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यै॒ ग्राम॑ण्यो
 गृ॒हे भा॑गदु॒घस्य॑ गृ॒हे भ॑वति दु॒ग्धेऽभि॑जित्यै॒ द्वे च॑ ॥ 3 ॥

दे॒व॒सु॒वामे॒तानि॑ ह॒वीग॑ंषि॒ भव॑न्ति।
 ए॒ताव॑न्तो॒ वै दे॒वाना॑ग्ं स॒वाः।
 त ए॒वास्मै॑ स॒वान्प्र॑यच्छन्ति।
 त ए॒नग्ं॑ सुवन्ते।
 अ॒ग्निरे॒वैनं॑ गृ॒हप॑तीनाग्ं सुवते।
 सोमो॒ वन॑स्पती॒नाम्।
 रु॒द्रः प॑शूनाम्।
 बृ॒ह॒स्पति॑र्वा॒चाम्।
 इन्द्रो॑ ज्ये॒ष्ठाना॑म्।
 मि॒त्रः स॒त्याना॑म् ॥ 24 ॥

वरु॑णो॒ धर्म॑पतीनाम्।
 ए॒तदे॒व सर्वं॑ भवति।
 स॒वि॒ता त्वा॑ प्रस॒वाना॑ग्ं सुवता॒मिति॑
 हस्तं॑ गृह्णाति॒ प्रसू॑त्यै।
 ये दे॒वा दे॒वसु॒वः स्थे॒त्याह॑।
 य॒था य॒जुरे॒वैतत्।
 म॒ह॒ते क्ष॒त्राय॑ म॒हत॑ आधि॒पत्या॑य म॒ह॒ते
 जान॑राज्या॒येत्या॑ह।
 आ॒शिष॑मे॒वैता॑माशा॑स्ते।
 ए॒ष वो॑ भरता॒ राजा॒ सोमो॒ऽस्माकं॑
 ब्रा॒ह्म॒णा॒ना॒ग्ं रा॒जेत्या॑ह।
 तस्मा॒त्सोम॑रा॒जानो॑ ब्रा॒ह्म॒णाः।
 प्रति॒त्यन्ना॑मं रा॒ज्यम॑धा॒यीत्या॑ह ॥ 25 ॥

रा॒ज्यमे॒वास्मि॒न्प्रति॑दधाति।
 स्वां त॒नुवं॑ वरु॑णो अशि॒श्रेदि॒त्याह॑।
 व॒रु॒ण॒स॒वमे॒वावरु॑न्धे।
 शुचि॑र्मि॒त्रस्य॑ व्रत्या॑ अभू॒मेत्या॑ह।
 शुचि॑मे॒वैनं॑ व्रत्यं॑ करोति।
 अम॑न्महि म॒हत॑ ऋ॒तस्य॑ नामे॒त्याह॑।
 म॒नु॒त ए॒वैन॑म्।

सर्वे॑ ब्रा॒ता वरु॑णस्याभू॒वन्नित्या॑ह ।
 सर्व॑ब्रा॒तमे॒वैनं॑ करोति ।
 वि मि॒त्र ए॒वैररा॑तिम॒तारी॒दित्या॑ह ॥ 26 ॥

अरा॑तिमे॒वैनं॑ तारयति ।
 असू॑षुदन्त य॒ज्ञियां ऋ॒तेनेत्या॑ह ।
 स्व॒दय॑त्ये॒वैनम् ।
 व्यु॒त्रितो॑ ज॒रिमा॑णं न आ॒नडि॒त्याह ।
 आयु॑रे॒वास्मि॑न्दधाति ।
 द्वाभ्यां॑ विमृ॒ष्टे ।
 द्वि॒पाद्यज॑मानः॒ प्रति॑ष्ठित्यै ।
 अ॒ग्नी॒षो॒मीय॑स्य॒ चैका॑दशकपालस्य देवसु॒वां च॑
 ह॒विषा॑म॒ग्रये॑ स्विष्ट॒कृते॑ स॒मव॑द्यति ।
 दे॒वता॑भिरे॒वैन॑मु॒भयतः॑ परि॒गृह्णा॑ति ।
 वि॒ष्णु॒क्रमा॑न्क्रमते ।
 विष्णु॑रे॒व भू॒त्वेमा॑न्ल॒ोकान॑भिज॒यति ॥ 27 ॥

स॒त्याना॑म॒धायी॒त्याहा॑तारी॒दित्या॑ह क्रमत् एकं च ॥ 4 ॥

अ॒र्थे॒तः स्थे॑ति जुहोति ।
 आ॒हु॒त्यै॒वेना॑ नि॒ष्क्री॑यं गृह्णाति ।
 अथो॑ ह॒विष्कृ॑तानामे॒वाभिघृ॑तानां गृह्णाति ।
 वह॑न्तीनां गृह्णाति ।

ए॒ता वा अ॒पाग्ं रा॒ष्ट्रम्।
 रा॒ष्ट्रमे॒वास्मै॑ गृ॒ह्णाति।
 अथो॒ श्रिय॑मे॒वैन॑म॒भिव॑हन्ति।
 अ॒पां पति॑र॒सीत्या॑ह।
 मि॒थुन॑मे॒वाकः॑।
 वृषा॑ऽस्यूर्मि॒रित्या॑ह ॥ 28 ॥

ऊ॒र्मि॒मन्त॑मे॒वैन॑ करोति।
 वृष॑से॒नोऽसी॑त्याह।
 से॒नामे॒वास्य॑ स॒ग्ग॒श्य॑ति।
 ब्र॒ज॒क्षितः॑ स्थे॒त्याह॑।
 ए॒ता वा अ॒पां वि॒शः।
 वि॒शमे॒वास्मै॑ पर्यू॒हति॑।
 म॒रुता॑मो॒जः स्थे॒त्याह॑।
 अन्नं॑ वै म॒रुतः॑।
 अन्न॑मे॒वावरु॑न्धे।
 सूर्य॑वर्च॒सः स्थे॒त्याह॑ ॥ 29 ॥

रा॒ष्ट्रमे॒व वर्च॑स्व्य॒कः।
 सूर्य॑त्वच॒सः स्थे॒त्याह॑।
 स॒त्यं वा ए॒तत्।
 यद्व॑र्षति।

अनृ॑तं॒ यदा॒ तप॑ति॒ वर्ष॑ति।
स॒त्या॒नृ॒ते ए॒वाव॑रुन्धे।
नै॒नगं॑ स॒त्या॒नृ॒ते उ॑दि॒ते हि॒ग्ग॑स्तः।
य ए॒वं वेद॑।
मा॒न्दाः॒ स्थे॒त्या॑ह।
रा॒ष्ट्र॒मे॒व ब्र॑ह्मवर्च॒स्य॑कः ॥ 30 ॥

वा॒शाः॒ स्थे॒त्या॑ह।
रा॒ष्ट्र॒मे॒व व॒श्य॑कः।
श॒क्व॑रीः॒ स्थे॒त्या॑ह।
प॒श॒वो॒ वै श॒क्व॑रीः।
प॒शू॒ने॒वाव॑रुन्धे।
वि॒श्व॒भृ॒तः॒ स्थे॒त्या॑ह।
रा॒ष्ट्र॒मे॒व प॑य॒स्व्य॑कः।
ज॒न॒भृ॒तः॒ स्थे॒त्या॑ह।
रा॒ष्ट्र॒मे॒वेन्द्रि॑या॒व्य॑कः।
अ॒ग्ने॒स्ते॑ज॒स्याः॒॑ स्थे॒त्या॑ह ॥ 31 ॥

रा॒ष्ट्र॒मे॒व ते॑ज॒स्व्य॑कः।
अ॒पा॒मोष॑धी॒नागं॑ र॒सः॒ स्थे॒त्या॑ह।
रा॒ष्ट्र॒मे॒व म॑ध॒व्य॑मकः।
सा॒र॒स्व॒तं ग्र॑हं गृह्णाति।

ए॒षा वा अ॒पां पृ॒ष्ठम् ।
 यथ्स॑र॒स्वती ।
 पृ॒ष्ठमे॒वैन॑ग्ं॒ समा॒नानां॑ करोति ।
 षो॒ड॒शभिर्गृ॑ह्णाति ।
 षो॒ड॒शक॑लो॒ वै पुरु॑षः ।
 यावा॑ने॒व पुरु॑षः ।
 तस्मि॑न्वी॒र्यं द॑धाति ।
 षो॒ड॒शभिर्जु॑होति॒ षो॒ड॒शभिर्गृ॑ह्णाति ।
 द्वात्रि॑ग्ं॒शथ्सं॑प॒द्यन्ते ।
 द्वात्रि॑ग्ं॒शद॑क्षराऽनुष्टु॒क् ।
 वाग॑नुष्टु॒प् सर्वा॑णि॒ छन्दा॑ग्ंसि ।
 वा॒चैवैन॑ग्ं॒ सर्वे॑भिश्छ॒न्दोभि॑र॒भिषि॑ञ्चति ॥ 32 ॥

ऊ॒र्मि॑रित्या॒ह सूर्य॑वर्च॒सः स्थे॑त्या॒ह ब्रह्म॑वर्च॒स्यं क॑स्तेज॒स्याः
 स्थे॑त्या॒हैव॑ पुरु॒षः षट्च॑ ॥ 5 ॥

दे॒वी॑रा॒पः सं म॑धु॒मती॒र्मधु॑मतीभिः
 सृ॒ज्यध्व॑मित्या॒ह ।
 ब्रह्म॑णै॒वैनाः॑ स॒ग्सृ॑जति ।
 अना॑धृष्टाः सीद॒तेत्या॑ह ।
 ब्रह्म॑णै॒वैनाः॑ सादयति ।
 अ॒न्त॒रा होतु॑श्च॒ धिष्णि॑यं ब्राह्म॒णाच्छृ॑ग्ंसि॒नश्च॑

सादयति।
आग्नेयो वै होता।
ऐन्द्रो ब्राह्मणाच्छृगंसी।
तेजसा चैवेन्द्रियेण चोभयतो राष्ट्रं
परिगृह्णाति।
हिरण्येनोत्पुनाति।
आहुत्यै हि पवित्राभ्यामुत्पुनन्ति व्यावृत्त्यै ॥ 33 ॥

शतमानं भवति।
शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः।
आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति।
अनिभृष्टमसीत्याह।
अनिभृष्टग्ं ह्येतत्।
वाचो बन्धुरित्याह।
वाचो ह्येष बन्धुः।
तपोजा इत्याह।
तपोजा ह्येतत्।
सोमस्य दात्रमसीत्याह ॥ 34 ॥

सोमस्य ह्येतद्दात्रम्।
शुक्रा वः शुक्रेणोत्पुनामीत्याह।
शुक्रा ह्यापः।

शुक्र॑गं॒ हिर॑ण्यम्।
 च॒न्द्राश्च॒न्द्रेणे॑त्याह।
 च॒न्द्रा ह्यापः॑।
 च॒न्द्रगं॒ हिर॑ण्यम्।
 अ॒मृता॑ अ॒मृते॑नेत्याह।
 अ॒मृता॑ ह्यापः॑।
 अ॒मृत॑गं॒ हिर॑ण्यम् ॥ 35 ॥

स्वाहा॑ राज॒सूया॑येत्याह।
 रा॒ज॒सूया॑य॒ ह्ये॑ना उत्पु॒नाति॑।
 स॒ध॒मादो॑ द्यु॒म्नि नी॒रूर्ज॑ ए॒ता इति॑
 वा॒रु॒ण्यर्चा॑ गृह्णाति।
 व॒रु॒ण॒स॒वमे॑वाव॒रुन्धे॑।
 एक॑या गृह्णाति।
 एक॒धैव॑ यज॑माने वी॒र्यं॑ दधाति।
 क्ष॒त्रस्यो॑ल्ब॑मसि क्ष॒त्रस्य॑ योनि॑र॒सीति॑ ता॒र्ष्यं
 चो॒ष्णीषं॑ च॒ प्रय॑च्छति सयोनि॒त्वाय॑।
 एक॑शतेन दर्भपु॒ञ्जी॒लैः प॑वयति।
 श॒तायु॑र्वै पुरु॑षः श॒तवी॑र्यः।
 आ॒त्मैक॑शतः ॥ 36 ॥

यावा॑ने॒व पु॑रु॒षः।
 तस्मि॑न्वी॒र्यं॑ दधाति।
 दध्या॑शयति।
 इन्द्रि॑यमे॒वावरु॑न्धे।
 उ॒दुम्बर॑माशयति।
 अ॒न्नाद्य॑स्यावरु॒द्ध्यै।
 शष्पा॑ण्याशयति।
 सुरा॑बलिमे॒वैनं॑ करोति।
 आ॒विदं॑ ए॒ता भ॑वन्ति।
 आ॒विदं॑मे॒वैनं॑ गमयन्ति ॥ 37 ॥

अ॒ग्निरे॒वैनं॑ गा॒र्हप॑त्येनावति।
 इन्द्रं॑ इन्द्रि॒येण॑।
 पू॒षा प॒शुभिः॑।
 मि॒त्रावरु॑णौ प्राणापा॒नाभ्या॑म्।
 इन्द्रो॑ वृ॒त्राय॑ वज्रमु॒दय॑च्छत्।
 स दि॒वम॑लिखत्।
 सो॑ऽर्य॒म्णः प॑न्था॑ अभवत्।
 स आ॒वि॒त्रे द्यावा॑पृथि॒वी धृ॒तव्र॑ते॒ इति॑
 द्यावा॑पृथि॒वी उपा॑धावत्।
 स आ॒भ्यामे॒व प्र॑सू॒त इन्द्रो॑ वृ॒त्राय॑

वज्रं प्राहरत्।
आविन्ने द्यावापृथिवी धृतव्रते इति यदाहं ॥ 38 ॥

आभ्यामेव प्रसूतो यजमानो वज्रं
भ्रातृव्याय प्रहरति।
आविन्ना देव्यदितिर्विश्वरूपीत्याह।
इयं वै देव्यदितिर्विश्वरूपी।
अस्यामेव प्रतितिष्ठति।
आविन्नोऽयमसावामुष्यायणोऽस्यां
विश्यस्मिन्नाष्ट्र इत्याह।
विशैवैनगं राष्ट्रेण समर्धयति।
महते क्षत्त्राय महत आधिपत्याय महते
जानराज्यायेत्याह।
आशिषमेवैतामाशास्ते।
एष वो भरता राजा सोमोऽस्माकं
ब्राह्मणानागं राजेत्याह।
तस्मात्सोमराजानो ब्राह्मणाः ॥ 39 ॥

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति
धनुः प्रयच्छति विजित्यै।
शत्रुबाधनाः स्थेतीषून्।
शत्रूनेवास्यं बाधन्ते।

पा॒त मा॑ प्र॒त्यञ्च॑ पा॒त मा॑ ति॒र्यञ्च॑म॒न्वञ्च॑
 मा पा॒तेत्या॑ह।
 ति॒स्रो वै श॑र॒व्याः।
 प्र॒तीचीं॑ ति॒रश्च्य॑नू॒चीं।
 ताभ्य॑ ए॒वैनं॑ पा॒न्ति।
 दि॒ग्भ्यो मा॑ पा॒तेत्या॑ह।
 दि॒ग्भ्य ए॒वैनं॑ पा॒न्ति।
 विश्वा॑भ्यो मा ना॒ष्ट्राभ्यः॑ पा॒तेत्या॑ह।
 अप॑रि॒मिता॑दे॒वैनं॑ पा॒न्ति।
 हि॒र॑ण्यव॒र्णावु॑षसा॑ वि॒रोक॑ इति॑ त्रि॒ष्टुभां॑
 बा॒हू उ॒द्गृह्णा॑ति।
 इ॒न्द्रि॒यं वै वी॒र्यं॑ त्रि॒ष्टुक्।
 इ॒न्द्रि॒यमे॒व वी॒र्यमु॑परि॒ष्टादा॑त्म॒न्धत्ते॑ ॥ 40 ॥

व्यावृ॑त्त्यै दा॒त्रम॒सीत्या॑हा॒मृत॑गं॒ हिर॑ण्यमेकश॒तो
 ग॑मय॒न्त्याह॑ ब्राह्म॒णा ना॒ष्ट्राभ्यः॑ पा॒तेत्या॑ह च॒त्वारि॑ च। ६ ॥

दि॒शो व्या॑स्था॒पय॑ति।
 दि॒शाम॒भिजि॑त्यै।
 यद॑नु॒प्र॒क्रामे॑त्।
 अ॒भि दि॒शो ज॑येत्।
 उ॒त्तु मा॑द्येत्।

मन॒साऽनु॒प्रक्रा॑मति।
 अ॒भि दि॒शो॑ जयति।
 नोन्मा॑द्यति।
 स॒मिध॒माति॒ष्ठेत्या॑ह।
 तेजं॑ ए॒वाव॑रुन्धे ॥ 41 ॥

उ॒ग्रा मा ति॒ष्ठेत्या॑ह।
 इन्द्रि॒यमे॒वाव॑रुन्धे।
 वि॒राज॒ मा ति॒ष्ठेत्या॑ह।
 अ॒न्नाद्य॑मे॒वाव॑रुन्धे।
 उदी॑ची॒ मा ति॒ष्ठेत्या॑ह।
 प॒शूने॒वाव॑रुन्धे।
 ऊ॒र्ध्वा मा ति॒ष्ठेत्या॑ह।
 सु॒व॒र्गमे॒व लो॒कम॒भिज॑यति।
 अनू॑ञ्जि॒हीते॑।
 सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ स॒म॒ष्ट्यै ॥ 42 ॥

मा॒रु॒त ए॒ष भ॑वति।
 अ॒न्नं वै म॒रुतः॑।
 अ॒न्नमे॒वाव॑रुन्धे।
 ए॒क॑विंश॒तिक॑पालो भवति॒ प्रति॑ष्ठित्यै।
 यो॑ऽरण्येऽनु॒वा॒क्यो॑ गु॒णः।

तं म॒ध्यत॑ उ॒प॒दधा॑ति ।
 ग्रा॒म्यैरे॒व प॒शुभि॑रार॒ण्यान्प॒शून्परि॑गृह्णाति ।
 तस्मा॑द्ग्रा॒म्यैः प॒शुभि॑रार॒ण्याः
 प॒शवः॑ परि॑गृहीताः ।
 पृथि॑र्वे॒न्यः ।
 अ॒भ्य॑षिच्यत ॥ 43 ॥

स रा॒ष्ट्रं ना॑भ॒वत् ।
 स ए॒तानि॑ पा॒र्थान्य॑पश्यत् ।
 तान्य॑जुहोत् ।
 तैर्वै स रा॒ष्ट्रम॑भवत् ।
 यत्पा॒र्थानि॑ जुहोति ।
 रा॒ष्ट्रमे॒व भ॑वति ।
 बा॒र्ह॒स्पत्यं॑ पूर्वे॒षामुत्त॑मं भ॒वति ।
 ऐ॒न्द्रमुत्त॑रेषां प्रथ॒मम् ।
 ब्रह्म॑ चै॒वास्मै॑ क्ष॒त्रं च॑ सु॒मीची॑ दधाति ।
 अथो ब्रह्म॑न्ने॒व क्ष॒त्रं प्रति॑ष्ठापयति ॥ 44 ॥

ष॒दुरस्ता॑दभिषे॒कस्य॑ जुहोति ।
 षडु॑परि॒ष्ठात् ।
 द्वाद॑श॒ संप॑द्यन्ते ।
 द्वाद॑श॒ मासाः॑ संवत्स॒रः ।

सं॒व॒त्स॒रः॑ ख॒लु॒ वै दे॒वानां॑ पूः।
 दे॒वाना॑मे॒व पु॒रं म॒ध्य॒तो व्य॑व॒स॒र्पति॑।
 तस्य॑ न कु॒तश्च॑नोपा॒व्या॒धो भ॑वति।
 भू॒ताना॑मवे॒ष्टीर्जु॑होति।
 अत्रा॑त्र॒ वै मृ॒त्युर्जा॑यते।
 यत्र॑ यत्रै॒व मृ॒त्युर्जा॑यते।
 तत॑ ए॒वैन॒मव॑यजते।
 तस्मा॑द्राज॒सूर्ये॑नेजा॒नः सर्व॑मायु॒रेति॑।
 सर्वे॑ ह्य॒स्य मृ॒त्यवोऽवे॑ष्टाः।
 तस्मा॑द्राज॒सूर्ये॑नेजा॒नो नाभि॑चरि॒त॒वै।
 प्र॒त्यगे॑नमभिचा॒रः स्तृ॑णुते ॥ 45 ॥

रु॒न्धे॒ सम॑ष्ट्या असिच्यत स्थापयति जायते पञ्च च ॥ 7 ॥

सोम॑स्य॒ त्विषि॑रसि॒ तवे॑व मे॒ त्विषि॑र्भूया॒दिति॑
 शा॒र्दूल॑च॒र्मोप॑स्तृणाति।
 यैव॑ सोमे॒ त्विषिः॑।
 या शा॑र्दू॒ले।
 तामे॒वाव॑रुन्धे।
 मृ॒त्योर्वा॑ ए॒ष वर्णः॑।
 यच्छा॑र्दूलः।
 अ॒मृत॑गं॒ हिर॑ण्यम्।

अ॒मृत॑मसि मृत्यो॑र्मा पा॒हीति॑
हिर॑ण्यमुपा॑स्यति।

अ॒मृत॑मे॒व मृत्यो॑र॒न्तर्ध॑त्ते।
श॒तमा॑नं भवति ॥ 46 ॥

श॒तायुः॑ पुरु॑षः श॒तेन्द्रि॑यः।
आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॑ये प्र॒ति॑तिष्ठति।
दि॒द्योन्मा॑ पा॒हीत्यु॑परि॒ष्टादधि॑ निद॑धाति।
उ॒भय॑तं ए॒वास्मै॑ शर्म॑ दधाति।
अ॒वे॑ष्टा द॒न्द॒शूका॑ इति॑ क्ली॒बग्ं॑ सीसे॑न विध्यति।
द॒न्द॒शूका॑ने॒वाव॑यजते।
तस्मा॑त्क्ली॒बं द॑न्द॒शूका॑ दग्ं शु॑काः।
नि॒र॑स्तं नमु॒चेः शि॒र इति॑
लो॒हि॒ताय॑सं नि॒र॑स्यति।
पा॒प्मान॑मे॒व नमु॑चिं नि॒रव॑दयते।
प्रा॒णा आ॒त्मनः॑ पूर्वे॑ऽभि॒षि॒च्या॒ इत्या॑हुः ॥ 47 ॥

सोमो॑ राजा॒ वरु॑णः।
दे॒वा ध॑र्म॒सुव॑श्च॒ ये।
ते ते॒ वाच॑ग्ं सुव॒न्तां॒ ते ते॑ प्रा॒णग्ं
सु॑व॒न्तामि॒त्याह॑।
प्रा॒णाने॒वात्म॑नः॒ पूर्वा॑न॒भिषि॑श्चति।

यद्ब्रूयात्।
 अग्नेस्त्वा तेजसाऽभिषिञ्चामीति।
 तेजस्व्यैव स्यात्।
 दुश्चर्मा तु भवेत्।
 सोमस्य त्वा द्युम्नेनाभिषिञ्चामीत्याह।
 सौम्यो वै देवतया पुरुषः ॥ 48 ॥

स्वयैवैनं देवतयाऽभिषिञ्चति।
 अग्नेस्तेजसेत्याह।
 तेज एवास्मिन्दधाति।
 सूर्यस्य वर्चसेत्याह।
 वर्च एवास्मिन्दधाति।
 इन्द्रस्येन्द्रियेणेत्याह।
 इन्द्रियमेवास्मिन्दधाति।
 मित्रावरुणयोर्वीर्येणेत्याह।
 वीर्यमेवास्मिन्दधाति।
 मरुतामोजसेत्याह ॥ 49 ॥

ओज एवास्मिन्दधाति।
 क्षत्राणां क्षत्रपतिरसीत्याह।
 क्षत्राणामेवैनं क्षत्रपतिं करोति।
 अति दिवस्पाहीत्याह।

अत्य॒न्या॒न्या॒हीति॒ वावै॑तदा॒ह।
स॒मा॒व॒वृ॒त्र॒न्न॒ध॒रा॒गु॒दी॒ची॒रि॒त्या॒ह।
रा॒ष्ट्र॒मे॒वा॒स्मि॒न्ध्रु॒वम॑कः।
उ॒च्छे॒ष॒णे॒न जु॒होति॑।
उ॒च्छे॒ष॒ण॒भा॒गो वै रु॒द्रः।
भा॒ग॒धे॒ये॒नै॒व रु॒द्रं नि॒र॒व॒द॒य॒ते ॥ 50 ॥

उद॑ङ्घ॒रे॒त्या॒ग्नी॑द्घ्रे जुहोति।
ए॒षा वै रु॒द्रस्य॑ दिक्।
स्वा॒या॒मे॒व दि॒शि रु॒द्रं नि॒र॒व॒द॒य॒ते।
रु॒द्र॒ यत्ते॒ ऋ॒यी॒ परं॒ नामे॒त्या॒ह।
यद्वा अ॑स्य॒ ऋ॒यी॒ परं॒ नाम॑।
तेन॒ वा ए॒ष हि॑नस्ति।
यग्ं हि॑नस्ति।
तेनै॒वैनग्ं॑ स॒ह श॑मयति।
तस्मै॑ हु॒तम॑सि य॒मेष्ट॑म॒सीत्या॒ह।
य॒मादे॒वास्यं॑ मृ॒त्युम॑व॒य॒ज॒ते ॥ 51 ॥

प्रजा॑प॒ते न त्वदे॒तान्य॒न्य इति॑ तस्यै
गृ॒हे जु॑हुयात्।
यां का॒मये॑त रा॒ष्ट्रम॑स्यै प्र॒जा स्या॒दिति॑।
रा॒ष्ट्रमे॒वास्यै॑ प्र॒जा भ॑वति।

पु॒र्ण॒मये॑ना॒ध्व॒र्यु॒रभि॑षिञ्चति।
 ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒समे॒वास्मि॒न्त्वि॑षिं दधाति।
 औ॒दु॒म्बरे॑ण राज॒न्यः॑।
 ऊ॒र्ज॒मे॒वास्मि॑न्न॒न्नाद्यं॑ दधाति।
 आश्व॑त्थेन॒ वैश्यः॑।
 वि॒श॒मे॒वास्मि॑न्पु॒ष्टिं॑ दधाति।
 नैय॑ग्रोधेन॒ जन्यः॑।
 मि॒त्राण्ये॒वास्मै॑ कल्पयति।
 अथो॒ प्रति॑ष्ठित्यै ॥ 52 ॥

भ॒व॒त्याहुः॑ पु॒रुष॑ ओज॒सेत्या॑ह नि॒रव॑दयते यजते॒ जन्यो॑
 द्वे च॑ ॥ 8 ॥

इन्द्र॑स्य॒ वज्रो॑सि॒ वार्त्र॑घ्न॒ इति॑
 रथ॑मु॒पाव॑हरति॒ विजि॑त्यै।
 मि॒त्रावरु॑णयोस्त्वा प्रशा॒स्रोः
 प्र॒शिषा॑ यु॒न॒ज्मीत्या॑ह।
 ब्र॒ह्म॒णै॒वैनं॑ दे॒वता॑भ्यां यु॒नक्ति॑।
 प्र॒ष्टि॒वा॒हिनं॑ यु॒नक्ति॑।
 प्र॒ष्टि॒वा॒ही वै दे॑व॒रथः॑।
 दे॒व॒र॒थमे॒वास्मै॑ यु॒नक्ति॑।
 त्रयोऽश्व॑ा भवन्ति।

रथश्चतुर्थः।
द्वौ संव्येष्टसारथी।
षट्थसंपद्यन्ते ॥ 53 ॥

षड्वा ऋतवः।
ऋतुभिरेवैनं युनक्ति।
विष्णुक्रमान्क्रमते।
विष्णुरेव भूत्वेमान् लोकानभिजयति।
यः क्षत्रियः प्रतिहितः।
सोऽन्वारभते।
राष्ट्रमेव भवति।
त्रिष्टुभाऽन्वारभते।
इन्द्रियं वै त्रिष्टुक्।
इन्द्रियमेव यजमाने दधाति ॥ 54 ॥

मरुतां प्रसवे जेषमित्याह।
मरुद्भिरेव प्रसूत उञ्जयति।
आप्तं मन इत्याह।
यदेव मनसैफ्सीत्।
तदापत्।
राजन्यं जिनाति।
अनाक्रान्त एवाक्रमते।

वि वा ए॒ष इन्द्रि॑येण॑ वी॒र्येण॑र्द्ध्यते।
 यो रा॑ज॒न्यं जि॒नाति॑।
 सम॒हमिन्द्रि॑येण॑ वी॒र्येणे॑त्याह ॥ 55 ॥

इन्द्रि॑यमे॒व वी॒र्यमा॒त्मन्ध॑त्ते।
 प॒शूनां॑ म॒न्युर॑सि॒ तवे॑व मे म॒न्युर्भू॑या॒दिति॑
 वारा॑ही उपा॒नहा॒वुप॑मु॒ञ्चते॑।
 प॒शूनां॑ वा ए॒ष म॒न्युः।
 यद्व॑रा॒हः।
 तेनै॒व प॑शूनां म॒न्युमा॒त्मन्ध॑त्ते।
 अ॒भि वा इ॒यग्ं सु॑षुवा॒णं का॑मयते।
 तस्यै॑श्व॒रेन्द्रि॑यं वी॒र्यमा॑दा॒तोः।
 वारा॑ही उपा॒नहा॒वुप॑मु॒ञ्चते॑।
 अ॒स्या ए॒वान्त॑र्धत्ते।
 इन्द्रि॑यस्य॑ वी॒र्यस्या॑ना॒त्यै ॥ 56 ॥

नमो॑ मा॒त्रे पृ॑थि॒व्या इ॒त्याहा॒हिग्ंसा॑यै।
 इय॑द॒स्यायु॑र॒स्यायु॑र्मे धे॒हीत्या॑ह।
 आयु॑रे॒वात्म॑न्धत्ते।
 ऊ॒र्गस्यू॑र्ज॑ मे धे॒हीत्या॑ह।
 ऊ॒र्जमे॑वात्मन्धत्ते।
 यु॒ङ्क्षि॑सि॒ वर्चो॑ऽसि॒ वर्चो॑ मयि॑ धे॒हीत्या॑ह।

वर्च॑ ए॒वात्मन्ध॑त्ते ।
 ए॒क॒धा ब्र॒ह्मण॑ उप॒हर॑ति ।
 ए॒क॒धैव॑ यज॒मान॑ आ॒यु॒रूर्ज॑ वर्चो॑ दधाति ।
 रथ॑वि॒मोच॑नीयां जुहोति॑ प्रति॒ष्ठित्यै ॥ 57 ॥

त्रयोऽ॒श्वा भव॑न्ति ।
 रथ॑श्चतु॒र्थः ।
 तस्मा॑च्चतु॒र्जुहो॑ति ।
 यदु॒भौ स॒हाव॑तिष्ठे॒ताम् ।
 स॒मा॒नं लो॒कमि॑याताम् ।
 स॒ह स॑ङ्ग्रही॒त्रा रथ॑वा॒हने॑ रथ॒माद॑धाति ।
 सु॒व॒र्गादि॒वैनं॑ लो॒काद॒न्तर्द॑धाति ।
 ह॒गंसः॑ शु॒चिष॑दित्याद॑धाति ।
 ब्रह्म॑णै॒वैन॑मुपाव॒हर॑ति ।
 ब्रह्म॑णाऽऽद॑धाति ।
 अति॑च्छ॒न्दसाऽऽद॑धाति ।
 अति॑च्छ॒न्दा वै सर्वा॑णि॒ छन्दा॑गंसि ।
 सर्वे॑भिरे॒वैनं॑ छ॒न्दोभि॑राद॑धाति ।
 वर्ष्म॑ वा ए॒षा छ॑न्द॒साम् ।
 यदति॑च्छ॒न्दाः ।

यदतिच्छन्दसा दधाति।
वर्षेवैनगं समानानां करोति ॥ 58 ॥

पद्यन्ते दधाति वीर्येणेत्याहानात्यै प्रतिष्ठित्यै
ब्रह्मणाऽऽदधाति सप्त च ॥ 9 ॥

मित्रोऽसि वरुणोऽसीत्याह।
मैत्रं वा अहः।
वारुणी रात्रिः।
अहोरात्राभ्यामेवैनमुपावहरति।
मित्रोऽसि वरुणोऽसीत्याह।
मैत्रो वै दक्षिणः।
वारुणः सव्यः।
वैश्वदेव्यामिक्षा।
स्वमेवैनौ भागधेयमुपावहरति।
समहं विश्वैर्वैरित्याह ॥ 59 ॥

वैश्वदेव्यो वै प्रजाः।
ता एवाद्याः कुरुते।
क्षत्रस्य नाभिरसि क्षत्रस्य
योनिरसीत्यधीवासमास्तृणाति सयोनित्वाय।
स्योनामासीद सुषदामासीदेत्याह।
यथा यजुरेवैतत्।

मा त्वां हिग्ंसीन्मा मां हिग्ंसीदित्याहाहिग्ंसायै।

निषंसाद धृतव्रतो वरुणः पस्त्यास्वा साम्राज्याय

सुक्रतुरित्याह।

साम्राज्यमेवैनग्ं सुक्रतुं करोति।

ब्रह्मा(३)न्त्वग्ं राजन्ब्रह्माऽसिं सविताऽसिं

सत्यसंव इत्याह।

सवितारमेवैनग्ं सत्यसवं करोति ॥ 60 ॥

ब्रह्मा(३)न्त्वग्ं राजन्ब्रह्माऽसीन्द्रोऽसिं

सत्यौजा इत्याह।

इन्द्रमेवैनग्ं सत्यौजसं करोति।

ब्रह्मा(३)न्त्वग्ं राजन्ब्रह्माऽसिं मित्रोऽसिं

सुशेव इत्याह।

मित्रमेवैनग्ं सुशेवं करोति।

ब्रह्मा(३)न्त्वग्ं राजन्ब्रह्माऽसिं वरुणोऽसिं

सत्यधर्मेत्याह।

वरुणमेवैनग्ं सत्यधर्माणं करोति।

सविताऽसिं सत्यसंव इत्याह।

गायत्रीमेवैतेनाभिव्याहरति।

इन्द्रोऽसिं सत्यौजा इत्याह।

त्रिष्टुभमेवैतेनाभिव्याहरति ॥ 61 ॥

मि॒त्रो॑ऽसि सु॒शेव॒ इत्या॑ह ।
 जग॑तीमे॒वैतेना॑भि॒व्याह॑रति ।
 स॒त्यमे॒ता दे॒वताः॑ ।
 स॒त्यमे॒तानि॒ छन्दा॑ग्सि ।
 स॒त्यमे॒वावरु॑न्धे ।
 वरु॑णोऽसि स॒त्यध॒र्मेत्या॑ह ।
 अ॒नुष्टु॑भमे॒वैतेना॑भि॒व्याह॑रति ।
 स॒त्या॒नृते॒ वा अ॑नुष्टुप् ।
 स॒त्या॒नृते॒ वरु॑णः ।
 स॒त्या॒नृते॒ एवावरु॑न्धे ॥ 62 ॥

नैन॑ग्ं सत्या॒नृते उ॑दि॒ते हिग्ं॑स्तः ।
 य ए॒वं वेद॑ ।
 इन्द्र॑स्य॒ वज्रो॑ऽसि॒ वार्त्रघ्न॒ इति॒ स्फ्यं॑ प्रयच्छति ।
 वज्रो॑ वै स्फ्यः ।
 वज्रे॑णै॒वास्मा॑ अ॒वरप॒रग्ं र॑न्धयति ।
 ए॒वग्ं हि॑ तच्छ्रेयः ।
 यद॑स्मा ए॒ते र॒ध्यैयुः॑ ।
 दि॒शोऽभ्य॑यग्ं राजा॑ऽभू॒दिति॒ पश्चा॒क्षान्प्रय॑च्छति ।
 ए॒ते वै सर्वे॑ऽयाः ।
 अ॒परा॑जायि॒नमे॒वैनं॑ करोति ॥ 63 ॥

ओ॒दनमुद्ब्रु॑वते।
 पर॒मे॒ष्ठी वा ए॒षः।
 यदो॑दनः।
 पर॒मामे॒वैन॒ग्ग् श्रियं॑ गमयति।
 सु॒श्लो॒कां(४) सु॒मं॒ङ्ग॒लां(४) सत्यं॑रा॒जा(३)नित्या॑ह।
 आ॒शिष॑मे॒वैता॒माशा॑स्ते।
 शौ॒न॒श्शे॒पमा॒ख्याप॑यते।
 व॒रु॒णपा॒शादे॒वैनं॑ मुञ्चति।
 पर॒श्श॒तं भ॑वति।
 श॒तायुः॑ पुरु॒षः श॒तेन्द्रि॑यः।
 आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॑ये प्रति॑तिष्ठति।
 मा॒रु॒तस्य॑ चैक॑विंश॒तिक॑पालस्य वैश्वदे॒व्यै
 चा॒मि॒क्षाया॑ अ॒ग्र्ये॑ स्विष्ट॒कृते॑ स॒मव॑द्यति।
 दे॒वता॑भिरे॒वैन॑मु॒भय॑तः परि॑गृह्णाति।
 अ॒पान्न॑प्त्रे॒ स्वाहो॒र्जा न॑प्त्रे॒ स्वाहा॑ऽग्र्ये
 गृह॑प॒तये॒ स्वाहे॑ति॒ तिस्र॑ आहु॒तीर्जु॑होति।
 त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः।
 ए॒ष्वैव॑ लो॒केषु॑ प्रति॑तिष्ठति ॥ 64 ॥

दे॒वैरि॒त्याह॑ स॒त्यसं॑वं करोति त्रि॒ष्टुभ॑मे॒वैतेना॑भि॒ व्याह॑रति
 स॒त्यानृ॑ते ए॒वाव॑रु॒न्धे करोति॑ श॒तेन्द्रि॑यः षट्च॑ ॥ 10 ॥

ए॒तद्ब्रा॑ह्मणानि धा॒त्रे र॒त्विना॑ दे॒वसु॒वाम॒र्थेऽतो॒ दे॒वीर्दि॒शः
सोम॑स्येन्द्र॒स्य मि॒त्रो दश॑ ॥ 10 ॥

ए॒तद्ब्रा॑ह्मणानि वैष्ण॒वं त्रि॑कपा॒लम॒न्नं वै पू॒षा वा॒शाः
स्थे॒त्याह॑ दि॒शो व्या॒स्थाप॑य॒त्युद॑ङ्घ॒रेत्य॒ ब्रह्मा॑(३)न्त्वग्ं
रा॒ज॒ग्गु॒श्चतुः॑ षष्टिः ॥

ए॒तद्ब्रा॑ह्मणानि॒ प्रति॑तिष्ठति ॥

॥ हरिः ओ(३)म् ॥

॥ इति कृष्णयजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे प्रथमाष्टके सप्तमः प्रश्नः समाप्तः ॥